

Josep Ribera: “Vaig marxar perquè ningú no em va fer cas”

El Festival de la Porta Ferrada fa justícia amb el pianista guixolenc, danès adoptiu i desconegut a Catalunya, i el convida a obrir la 51a edició
Actuarà divendres vinent a l'església del monestir

Josep Ribera, en una imatge cedida pel Festival de la Porta Ferrada Foto: ARXIU.

“Havia fet la carrera al Conservatori del Liceu de Barcelona i al Royal College of Music de Londres i mirava de trobar concerts. Jo estava totalment convençut que era pianista i que em volia dedicar a la música, però ningú no em va fer cas aquí, així que vaig marxar de Catalunya quan tenia 22 anys, ara fa, per tant, 54 anys. Vaig provar sort en altres llocs i la veritat és que no vaig trigar gaire a trobar feina i concerts.” El pianista guixolenc Josep Ribera rememora així la seva història, tan tristament vigent, que en el seu cas té aquesta setmana un cert final feliç amb regust de justícia històrica: Josep Ribera oferirà divendres vinent el primer concert a la seva localitat natal, Sant Feliu de Guíxols, en mig segle de carrera plena d'èxits internacionals. Serà el concert inaugural del

51è Festival de la Porta Ferrada [<http://www.portaferrada.com>] i tindrà lloc a l'església del monestir (22 h, 20 i 15 euros), amb obres de Beethoven, Mendelssohn, Liszt i Ravel.

Es corregeix així una situació absurda: Ribera, ja retirat però molt actiu com a professor emèrit que continua fent classes magistrals a Israel, Austràlia, Rússia, Polònia, Suècia i Dinamarca, no havia actuat mai a Catalunya com a concertista consagrat. En algun racó remot de la memòria li queda un únic concert que va oferir amb només disset anys a Girona. “Només recordo que hi va tenir alguna cosa a veure un senyor que es deia Dalmau i que vaig tocar en una espècie d'ateneu. Després he tocat alguna vegada a Espanya, no pas gaire, alguns concerts a Madrid, Sevilla i Santander, però mai a Catalunya. Aquí no m'han convidat mai a tocar i és una mica trist. Al principi mirava de tenir un cert contacte amb la vida musical de Catalunya, però després les coses m'han anat tan bé fora que no m'ha preocupat gaire”, afirma Ribera.

“Em fa molta il·lusió tocar a Sant Feliu”, diu Ribera per telèfon des de la seva residència a Frederiksberg, Dinamarca, on viu des dels anys vuitanta, després d'haver estat molts anys a Estocolm i Göteborg (Suècia). “De Sant Feliu en tinc molt bons records, però també en tinc de dolents, perquè eren temps molt difícils”, recorda el músic, que va néixer accidentalment a Sant Julià de Ramis el 1937, en plena Guerra Civil, mentre la seva mare exercia d'infermera al front. El seu pare era de Sant Feliu de Guíxols i ell hi va viure des dels tres anys.

A Suècia hi va trobar la seva primera gran terra d'acollida, a principi dels anys seixanta. En el país nòrdic va poder desenvolupar una sòlida carrera com a concertista, complementada en el terreny docent amb dues càtedres de piano, al Conservatori d'Estocolm i a la Universitat de Göteborg. Als anys vuitanta se'n va anar a viure a Dinamarca, on va dirigir el departament de piano de la Reial Acadèmia de Música, a Copenhaguen, fins a la seva jubilació, l'any 2007. Durant la seva llarga i intensa dedicació professional a la música, Ribera ha enregistrat discos per a segells com ara EMI, SR Records, Caprice i Dunacord, ha tocat com a solista amb grans orquestres com ara l'Orchestre de Paris, la Leningrad Philharmonic Orchestra, la London Philharmonia, etc., i ha estrenat moltes obres de compositors contemporanis escrites especialment per a ell.

Un programa romàntic Per al seu concert de divendres a Sant Feliu, Josep Ribera ha preparat un programa essencialment romàntic: "Obriré amb una sonata molt gran i dramàtica de Beethoven, La tempesta, inspirada en l'obra de Shakespeare. Sóc un apassionat de Beethoven. Després, per arrodonir la primera part, tocaré unes peces romàntiques i elegants de Mendelssohn. En la segona part interpretaré les Sis consolacions de Liszt, que són pura poesia, i acabaré amb la Sonatina de Ravel".

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 02-07-2013 Pàgina 16

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/659511-josep-ribera-vaig-marxar-perque-ningu-no-em-va-fer-cas.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mes&utm_source=rss&utm_medium=mes&utm_campaign=rss